

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **M. S.**, narozený X, st. přísl. X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1 – Nové město

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4 – Nusle

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 10. 2022, č. j. MV-158569-4/SO-2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované označeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 11. 8. 2022, č.j. OAM-45337-50/MC-2021 (dále také „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla podle § 87p odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

„zákon o pobytu cizinců“) zamítnuta žádost žalobce ze dne 17. 2. 2021 o prodloužení doby platnosti pobytové karty rodinného příslušníka občana Evropské unie.

2. Žádosti žalobce nebylo vyhověno z důvodu, že žalobce nedoložil, že skutečně pečuje o svou nezletilou dceru N. S., narozenou dne X, která bydlí s matkou - bývalou manželkou žalobce V. S. Správní orgán 1. stupně nedovodil naplnění předpokladu, že žalobce je rodinným příslušníkem občana Evropské unie ve smyslu ust. § 15a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce neprokázal, že skutečně pečuje o svou nezletilou dceru.
3. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání ve znění jeho doplnění, v němž namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí, spočívající v tom, že prvostupňový orgán nevypořádal jednotlivé důkazy předložené žalobcem, především fotografie o jeho styku s dcerou a nekonfrontoval písemné vyjádření jeho bývalé manželky s její svědeckou výpovědí a s výpovědí žalobce. Místo toho správní orgán 1. stupně vycházel z vlastního vnitřního pocitu, který neodpovídá nárokům na dokazování ve správním řízení. V odvolání citoval judikaturu Nejvyššího správního soudu, týkající se nároků na rozsah dokazování. Namítal, že zájmy dítěte jednoznačně převažují na zájmy státu a dovolával se práva na rodinný život dle čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod (dále jen „Úmluva“) a práva na ochranu před zásahem státu do soukromého a rodinného života podle čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

II. Rozhodnutí žalované (napadené rozhodnutí)

4. Žalovaná neshledala odvolání důvodným. Správní orgán 1. stupně podle ní správně zhodnotil, že žalobce nesplnil podmínky postavení rodinného příslušníka Evropské unie dle § 15a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, neboť v řízení bylo prokázáno pouze rodičovství žalobce k dceři a občasný styk žalobce s dcerou, nikoliv to, že by skutečně o svou dceru pečoval. Žalovaná poukázala na výklad pojmu „skutečná péče“ dle důvodové zprávy k zákonu č. 314/2015 Sb., kterým byl do zákona tento pojem vložen, a dle ust. § 858 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, zahrnující odpovědnost, práva a povinnosti rodičů a vyjmenovává konkrétní aspekty skutečné péče.
5. Závěr o tom, že se v žalobcově případě nejedná o skutečnou péči, má i podle žalované oporu ve spisovém materiálu. K žalobcově poukazu na (byť nepravdivé) placení výživného žalovaná upozornila na to, že jde o vyživovací povinnost, nikoliv součást rodičovské odpovědnosti, a kdyby výživné neplatil, vystavil by se možnému trestnímu stíhání. Žalovaná stejně jako správní orgán 1. stupně vyšla z výpovědi žalobce a jeho bývalé manželky (matky nezletilé dcery žalobce) a tyto výpovědi konfrontovala a hodnotila také v souvislosti s rozsudky Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 18.9. 2014 č.j. OP 4/2014-279 a Okresního soudu v Liberci ze dne 12. 12. 2017 č.j. OP 117/2017-329 ve věcech úpravy styku žalobce s nezletilou, z nichž vyplynulo, že žalobce soudem stanovený rozsah styku s nezletilou nevyužívá, navíc se vůči matce i nezletilé

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

choval agresivně. Soud stanovil rozsah styku žalobce s dcerou jako občasný a krátkodobý a za přítomnosti matky.

6. Žalovaná nezpochybnila, že se žalobce s dcerou občas stýká, nelze však dovodit, že by o ní skutečně pečoval. Nebylo zjištěno, že by svého práva na styk s dcerou plně využíval, neznal její kroužky, zájmy a neplatil ji nic navíc. Žalovaná na základě všech skutečností dospěla k závěru, že chování žalobce nelze považovat za skutečnou péči podle § 15a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců.
7. Stran nepřiměřenosti dopadů rozhodnutí do života žalobce žalovaná konstatovala, že žalobce na území České republiky pobýval 12 let, nejde tedy o převážnou část života, a nebylo zjištěno, že jeho rodinné vazby zde byly natolik intenzivní, aby byly způsobily odůvodnit nepřiměřenost dopadů rozhodnutí. Žalobci nebyl zakázán pobyt na území České republiky, naopak žalobce je v postavení, kdy je oprávněn žádat o pobytové oprávnění na území České republiky dle § 87f odst. 5 zákona o pobytu cizinců. I podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 5Azs 46/2008-71 by v souvislosti s čl. 8 Úmluvy mohl být zpravidla pouze dlouhodobý zákaz pobytu cizince. Žalovaná neshledala i nepřiměřený dopad rozhodnutí do života dcery žalobce, která dle výpovědi její matky ani přítomnost žalobce nepostrádá.
8. Z uvedených důvodů žalovaná rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

III. Žaloba

9. Žalobce se v podané žalobě neztotožňuje s tím, jakým způsobem právní orgán hodnotil provedené důkazy, pokud dospěl k závěru, že se žalobce skutečně nepodílí na péči o nezletilou dceru. Úvahy správního dle žalobce vycházejí z odůvodnění rozhodnutí soudu o změně styku žalobce s nezletilou, kdy toto rozhodnutí je však z roku 2017 a nevypovídá nic o aktuálním stavu.
10. Žalobce vytkl žalované, že vzala za stěžejní výpověď matky nezletilé a toliko stroze konstatoval, že se výpověď matky nezletilé neshoduje s výpovědí žalobce, aniž by se vypořádal s tím, z jakého důvodu se při hodnocení důkazů přiklonil k té či oné výpovědi. Správní orgán toliko rekapituloval provedené důkazy, avšak obsahově je nijak nehodnotil, a to ani izolovaně, natož ve vzájemném kontextu, tj. neuvedl, ke kterým důkazům přihlížel, které pokládá za věrohodné a které naopak vyvracejí důkazy jiné. Postup, jaký zaujal správní orgán pak vede k vydání rozhodnutí, jehož odůvodnění je z majoritní části rekapitulací chronologie řízení, následovanou závěrem bez hodnocení důkazů. Pokud však žalobce tvrdí, že se podílí na výchově a výživě nezletilé, a tato svá tvrzení doprovází listinnými a obrazovými důkazy, kdy souhrn těchto informací rozporuje výpověď matky nezletilé, se kterou se navíc žalobce rozešel, a mezi bývalými partnery tak panuje obvyklá antipatie, tak se žalobce nedomnívá, že lze založit meritorní rozhodnutí opírající se toliko o výpověď bývalé manželky.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

11. Žalobce dále upozornil na to, že právní úprava nestanovuje požadovaný rozsah styku s nezletilým dítětem, proto má žalobce za to, že postačí prokázat podíl na péči a výchově nezletilé, který může být i minoritní a ve stínu péče vykonávajícího druhého z rodičů, přičemž pokud cizinec neovládá český jazyk a je tak limitován v komunikaci se školou či ošetřujícím lékařem dítěte tak mu takovéto skutečnosti nelze klást k tíži. Pokud navíc rodič bydlí ve značné vzdálenosti od místa bydliště dítěte, tak lze akceptovat i tu skutečnost, že styk neprobíhá na týdenní bázi, neboť není v logistických a finančních možnostech rodiče navštěvovat potomka ve větší intenzitě. Nelze však dokazování uzavřít tvrzením, že žalobce skutečně nepečuje o nezletilou, neboť by bylo nejprve zapotřebí popřít v řízení zajištěné důkazy hovořící ve prospěch žádosti, což však žalovaný neučinil.
12. Žalobce znovu citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 17/2007-66, v části, kde soud vyslovuje, že v odůvodnění se uvedou skutečnosti, které byly podkladem rozhodnutí, způsob, jakým byly hodnoceny provedené důkazy a ostatní podklady, a konečně i úvahy, které vedly k aplikaci konkrétního právního předpisu na projednávanou věc. V odůvodnění je nutno reagovat na připomínky a návrhy účastníků řízení, na jejich vyjádření k podkladům rozhodnutí, a vypořádat se i s případnými rozpory v jednotlivých důkazech.
13. Žalobce vyjádřil, že zájmy dítěte musejí vždy jednoznačně převážet nad zájmy státu, a že respektování rodinného života vyžaduje, aby sociální realita převládla nad právními tezemi či domněnkami. Možnost rodičů stýkat se s dítětem na každodenní bázi a nikoliv potencionálně za hranicemi ČR je přitom elementární pro rodinný život. Následně žalobce uvedl části mezinárodních smluv, např. čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod a čl. VIII. A IX Úmluvy o právech dítěte, které mají zajistit, aby dítě nemohlo být odděleno od svých rodičů proti jejich vůli, ledaže příslušné úřady na základě soudního rozhodnutí a že zájem České republiky na dodržování mezinárodněprávních závazků zcela jednoznačně převažuje nad zájmem České republiky na případném neudělení víza. K závaznosti mezinárodního a ústavního práva pro správní orgány žalobce citoval z rozsudku Městského soudu v Praze 10 Ca 139/2007.
14. Společně s podanou žalobce podal návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, k němž Městský soud v Praze v usnesení ze dne 14. 12. 2022, č.j. 9A 101/2022 -29 nevyhověl.

IV. Vyjádření žalované

15. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že žalobce skutečně doložil listinnými doklady a taktéž toto vypověděla jeho bývalá manželka, že hradí výživné (sice nepravdělně) na svou nezletilou dceru. Toto ovšem není možné s ohledem na ustanovení § 858 občanského zákoníku považovat za jednání naplňující znaky skutečné péče ve smyslu ustanovení § 15a odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., neboť vyživovací povinnost, resp. právo na výživné nejsou podle ustanovení § 859 občanského zákoníku součástí rodičovské odpovědnosti. Žalovaná nepochybně, že se žalobce se svou dcerou

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

občas stýká, nicméně z uvedeného nelze dovodit, že by žalobce o svou dceru skutečně pečoval ve smyslu pojmu „*nutná – skutečná - péče*“ podle § 15a odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. a podle § 858 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, která zahrnuje rodičovskou odpovědnost při péči o dítě (zahrnující zejména péči o jeho zdraví, tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj, v ochraně dítěte, v udržování osobního styku s dítětem, zajišťování jeho výchovy a vzdělání, jeho zastupování a spravování jeho majetku). Uvedené předpoklady podle názoru žalované okolnosti zjištěné správním orgánem I. stupně neosvědčují. Není sporu o tom, že manželství žalobce s matkou nezletilé N. bylo pravomocně rozvedeno, žalobce nežije s nezletilou ve společné domácnosti a má soudně upravené podmínky výchovy, výživy a styku otce s nezletilou. Není pravdivé tvrzení žalobce, že správní orgány vycházely pouze z výpovědi matky nezletilé N., neboť hodnotily ve spisu založené listinné důkazy. Součástí spisového materiálu je rozsudek Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 18. 9. 2014, č. j. 30 P 4/2014-279, o návrhu žalobce na změnu úpravy styku s nezletilou a zvýšení výživného, dále rozsudek Okresního soudu v Liberci ze dne 12. 12. 2017, č. j. 0 P 117/2017-329, o návrhu matky na změnu styku, a dále rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 11. 8. 2014, č. j. 18 C 187/2013-131, o rozvodu manželství. Za účelem zjištění skutečného stavu věci taktéž předvolal správní orgán I. stupně žalobce a jeho bývalou manželku k výsledku (protokoly o výsledcích jsou součástí spisového materiálu pod č. j. OAM-45337-40,41/MC-2021). Uvedené listinné důkazy osvědčují pravdivost výpověď svědkyně V. S. ze správního řízení skutečný způsob chování žalobce vůči nezletilé dceři.

16. Na základě uvedených zjištění má žalovaná za to, že realizace soudem upraveného styku žalobce s nezletilou N. v čtyřtýdenních cyklech vždy v prvním týdnu cyklu v pátek od 14:00 hodin do 17:00 hodin za přítomnosti matky nezletilé v obchodním centru a ve třetím týdnu cyklu v pátek od 14:00 hodin do 14:30 hodin prostřednictvím vzdáleného elektronického připojení přes program Skype rovněž za přítomnosti matky nezletilé, nelze považovat za skutečnou péči, která by zakládala žalobci právo žádat o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky. Je tomu tak proto, že žalobce v průběhu řízení neprokázal ani neosvědčil žádnými konkrétními důkazními prostředky, že jeho péče o nezletilou dceru zahrnuje atributy skutečné péče.
17. Z uvedených důvodů žalovaná navrhl, aby soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Posouzení věci městským soudem

18. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s. v mezích žalobních bodů).
19. Žaloba není důvodná.
20. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, jímž byla pravomocně podle 7p odst. 2 zákona o pobytu cizinců zamítnuta Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

žádost žalobce ze dne 17. 2. 2021 o prodloužení doby platnosti pobytové karty rodinného příslušníka občana Evropské unie. Žádost podal jako otec nezletilé N. S., která je občanskou České republiky a jeho dcerou.

21. Soud vyšel z právního rámce zákonné úpravy, vztahující se na žalobcovu žádost.
22. Podle § 87o odst. 3 zákona o pobytu cizinců ve znění v rozhodné době pobytová karta rodinného příslušníka občana Evropské unie se vydává na dobu shodnou s předpokládanou dobou pobytu občana Evropské unie, nejvýše však na 5 let. Platnost pobytové karty lze o stejnou dobu prodloužit, a to i opakovaně. O prodloužení platnosti pobytové karty je rodinný příslušník občana Evropské unie povinen požádat před skončením platnosti této karty.
23. Podle § 87p odst. 2, věty první zákona o pobytu cizinců ve znění v rozhodné době ministerstvo dobu platnosti pobytové karty neprodlouží, shledá-li důvod pro ukončení přechodného pobytu na území podle § 87f.
24. Podle § 87f odst. 1, věty první zákona o pobytu cizinců platném v rozhodné době ministerstvo dobu platnosti pobytové karty neprodlouží, shledá-li důvod pro ukončení přechodného pobytu na území podle § 87f.
25. Podle § 87f odst. 1, věty druhé zákona o pobytu cizinců ve znění v rozhodné době přechodný pobyt rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie, ministerstvo dále ukončí, pokud přestal splňovat podmínky uvedené v § 15a nebo přestal na území pobývat společně s občanem Evropské unie, zejména pokud občan Evropské unie ukončil svůj pobyt na území nebo mu byl přechodný pobyt na území zrušen, za podmínky, že toto rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života rodinného příslušníka občana Evropské unie.
26. Podle § 15a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců rodinným příslušníkem občana Evropské unie se pro účely tohoto zákona rozumí jeho rodič, jde-li o občana Evropské unie mladšího 21 let, o kterého skutečně pečuje.
27. Ze správního spisu a dokladů k podané žádosti je zřejmé, že žalobce se považuje za rodinného příslušníka občana EU ve vztahu ke své nezletilé dceři. Správní orgány obou stupňů proto posuzovaly zejména splnění podmínek uvedených v ustanovení § 15a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Žalobce splňoval první kritérium uvedené v tomto právním ustanovení, jelikož je otcem občana EU mladšího 21 let, proto se správní orgány zabývaly další podmínkou, tedy tím, zda žalobce skutečně pečuje o svou nezletilou dceru.
28. V průběhu řízení, která probíhala od podání žádosti, kdy žalobci byla opakovaně prodlužována lhůta k odstranění vad žádosti a ve věci bylo následně ve dvou kolech odvolacího řízení doplňováno dokazování, byl proveden výslech bývalé manželky žalobce (matky nezletilé dcery žalobce), výslechem žalobce a byly do spisu založeny rozsudky okresních soudů, které se týkaly úpravy styku žalobce s nezletilou. Žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

dne 22. 5. 2022 doložil do spisu řadu nedatovaných fotografií a účtenky s vyjádřením, že jde o fotografie ze společného života s nezletilou a z nákupů pomůcek a oblečení, jimiž se podílí na péči o nezletilou.

29. Z podkladů řízení není sporu mezi účastníky řízení o tom, že žalobce s matkou své dcery nežije, manželé jsou rozvedeni a nezletilá dcera bydlí se svou matkou na jiné adrese než žalobce.
30. Spornou mezi účastníky řízení bylo z podnětu podané žaloby hodnocení provedených důkazů, konkrétně otázka, zda žalobce skutečně pečuje o svou nezletilou dceru tak, jak s takovou péčí spojuje zákon o pobytu cizinců v ust. § 15a odst. 1 písm. b) postavení rodinného příslušníka občana Evropské unie, kterým je nezletilé dítě, a to pro účely zákona o pobytu cizinců.
31. K této otázce soud uvádí, že prvostupňový orgán i žalovaná se ve svých rozhodnutích na základě provedených důkazů dostatečně zabývaly jednak faktickou, skutkovou stránkou vztahu žalobce a jeho nezletilé dcery z hlediska chování žalobce a četnosti jejich vzájemných kontaktů, a to nejen na základě výpovědi matky nezletilé a žalobce, ale i v konfrontaci a ve sledu soudy stanoveného rozsahu styku, vyplývajícího z předložených rozsudků okresních soudů. V dané věci nepostačovalo toliko to, že žalobce je rodinným příslušníkem občana Evropské unie jako rodič nezletilé, ale rozhodovalo to, jakou kvalitu péče své dceři poskytoval, poskytuje a zda tak činí trvale ve všech aspektech skutečné péče.
32. Městský soud v Praze se již zabýval tím, jak žalovaná vykládá pojem „*nutná – skutečná - péče*“ ve smyslu § 15a odstavec 1 b) zákona o pobytu cizinců, a to v souvislosti s řízením o jiné žádosti žalobce o trvalý pobyt podané dne 30.4.2018 (srov. rozsudek městského soudu v Praze č.j. 11A 158/2019-36 potvrzený rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. 4 Azs 42/2020-49). I v této souzené věci nemá městský soud důvod, aby se odchýlil od výkladu, že skutečný podíl na péči a výchově dítěte je dán mnoha aspekty, zahrnujícími podle § 858 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku rodičovskou odpovědnost a práva a povinnosti rodičů, která zahrnují zejména péči o jeho zdraví, tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj, v ochraně dítěte, v udržování osobního styku s dítětem, zajišťování jeho výchovy a vzdělání, jeho zastupování a spravování jeho majetku. Nadto při posuzování skutečné péče nelze vycházet toliko jen z určitého časového období, momentálního faktického stavu, ale je nutné zabývat se *trvalostí této péče, jejím skutečným obsahem a zájmem rodiče*.
33. Uvedené předpoklady však z okolností vztahu žalobce a jeho dcery nevyplývají. Není sporu o tom, že manželství žalobce s matkou nezletilé N. bylo pravomocně rozvedeno, žalobce nežije s nezletilou ve společné domácnosti a má soudně upravené podmínky výchovy, výživy a styku otce s nezletilou. Tyto okolnosti by však i v případě péče rodiče žijícího odděleně nemohou být důvodem k tomu, že se odděleně žijící rodič podílí na péči pouze výživným či občasným setkáním s dítětem, bez pomoci v péči i v jiných

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

oblastech života dítěte, Není pravdivé tvrzení žalobce, že správní orgány vycházely pouze, resp. především z výpovědi matky nezletilé N., neboť hodnotily všechny ve spise založené listinné důkazy, zejména rozhodnutí Okresního soudu v Jablonci ze dne 18.9.2014 a Okresního soudu v Liberci ze dne 12. 12. 2017, z něhož nejaktuálněji vyplynulo, že žalobce má právo vídat dceru v prvním týdnu cyklu v pátek od 14. 00 hod do 17. 00 hod za přítomnosti matky v Liberci a ve třetím týdnu cyklu v pátek od 14. 00 hod do 14.30 hod prostřednictvím Skype za přítomnosti matky. Rozsah a způsob styku tak byl určen v důsledku posouzení soudem na základě důkazů, že otec dřívější rozsah styku nevyužíval, proto došlo ke změně a nadto soud seznal agresivní a konfliktní chování žalobce, které neprospívalo výchově nezletilé. Z odůvodnění rozsudku soudů vyplynula proto úvaha o přiměřené a uvedené menší frekvenci styku s nezletilou, mající příčiny v chování otce.

34. Uvedené listinné důkazy, jimiž jsou rozsudky soudů posuzující poměry žalobce a jejich vliv na nedostatečnou kvalitu péče otce nasvědčují pravdivosti výpovědi matky nezletilé učiněné ve správním řízení a věrohodnosti jejího tvrzení o skutečném způsobu chování žalobce vůči nezletilé dceři. Věrohodnosti její výpovědi pak napovídá i určitá objektivita části její výpovědi k poslední době, k níž zmínila, že se žalobce cca od října 2022 chová slušně, bez agrese a platí výživné. K této době však již lze vztahovat průběh odvolacího řízení v této věci, proto zmíněnou změnu v chování žalobce nelze považovat za rozhodující.
35. Soud tedy neshledal důvodnou námitku, v níž žalobce namítal nesprávné právní posouzení rozhodné otázky a nedostatečného zjištění skutečného stavu věci, pokud správní orgány obou stupňů za hodnověrnou označily výhradně svědeckou výpověď bývalé manželky žalobce a na ní postavily odůvodnění napadeného rozhodnutí.
36. Na základě uvedených zjištění má soud za to, že realizace soudem upraveného styku žalobce s nezletilou N. v týdenních cyklech vždy v prvním týdnu cyklu v pátek od 14:00 hodin do 17:00 hodin za přítomnosti matky nezletilé v obchodním centru a ve třetím týdnu cyklu v pátek od 14:00 hodin do 14:30 hodin prostřednictvím vzdáleného elektronického připojení přes program Skype, rovněž za přítomnosti matky nezletilé, nelze považovat za skutečnou péči, která by zakládala žalobci právo žádat o prodloužení platnosti pobytové karty rodinného příslušníka občana Evropské unie. Je tomu tak proto, že žalobce v průběhu řízení neprokázal relevantními důkazními prostředky, že jeho péče o nezletilou dceru zahrnuje atributy skutečné péče, jak bylo výše vyloženo. Žalobce doložil pouze určitý podíl na materiálním zabezpečení formou výživného, které není atributem rodičovské odpovědnosti, a dále svůj podíl péče prezentoval částečným finančním zajištěním nákupů věcí pro nezletilou, který však nenahrazuje zákonem a judikaturou kvalifikovanou skutečnou péči. Žalobce nedoložil, že by např. přispíval osobně i finančně ke zdravotnímu vývoji své dcery, k jejímu vzdělání či trávení volného času. Naopak vyšlo najevo, že se převážně choval agresivně, vyhrožoval dokonce únosem nezletilé, zároveň docházelo i k verbálním a fyzickým konfliktům. Uvedená zjištění

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

nelze považovat za kvalitu skutečné péče o nezletilou. Proto ani jím předložené fotografie společných chvil s dcerou (jestliže občasný či soudem stanovený styk s nezletilou není ve věci sporný) neprokazuje skutečnou péči ve všech zmíněných aspektech platného práva.

37. Žalobní námitky směřující proti hodnocení důkazů k otázce skutečné péče žalobce o jeho nezletilou dceru tak nejsou důvodné.
38. Žalobci lze v obecné rovině přisvědčit, že článek 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod zavazuje smluvní státy k respektu vůči soukromému a rodinnému životu každého jednotlivce a Úmluva o právech dítěte sleduje práva a zájmy, aby dítě nemohlo být odděleno od svých rodičů.
39. V tomto směru žalovaná učinila dostatečnou úvahu k otázce přiměřenosti dopadu rozhodnutí do života žalobce i jeho dcery na str. 9 napadeného rozhodnutí, kdy zhodnotila pobyt žalobce na území České republiky a jeho nikoliv intenzivní rodinnou vazbu na dceru po toto období, vycházejí z vyjádření matky, že ani vztah dcery k otci není zcela blízký (dceři by otec nechyběl). Toto vyjádření, byť žalobce v žalobě poukazuje na utváření výpovědi své bývalé manželky v důsledku rozporů a vzájemné antipatie po rozvodu manželství, je však logické a adekvátní okolnostem, které posuzovaly civilní soudy v rozsudcích ve věci stanovení styku žalobce s nezletilou. Proto žalobcem jen obecně citované články mezinárodních úmluv, které jistě zajišťují ochranu soukromého a rodinného života, nelze aplikovat automaticky, formálně, bez přihlédnutí k individuálním okolnostem případu, které v této věci nepodporují žalobcem tvrzený „převažující zájem dítěte“.
40. Ostatně Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 4 Azs 42/2020 k obdobnému sporu žalobce, byť o jiné pobytové oprávnění, konstatoval, že vzhledem k tomu, že správní orgány i městský soud dospěly ke správnému závěru, že stěžovatel nesplnil jednu ze základních zákonných podmínek pro vydání povolení k pobytu, a to, že žadatel musí být rodinným příslušníkem občana Evropské unie ve smyslu § 15a zákona o pobytu cizinců, nebylo již na místě zabývat se přiměřeností rozhodnutí o zamítnutí žádosti z hlediska jeho dopadů do soukromého a rodinného života stěžovatele a jeho rodiny.
41. Městský soud v Praze po provedeném řízení na základě všech výše uvedených důvodů neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným. Proto podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.
42. Soud ve věci rozhodoval bez jednání, když k takovému postupu byly dány podmínky ust. § 51 s. ř. s., neboť účastníci řízení souhlasili s projednáním žaloby bez nařízení jednání. Žalobce v podání ze dne 20. 3. 2024 v souvislosti s žádostí o odročení již nařízeného jednání souhlasil s vydáním rozhodnutí soudu mimo ústní jednání, což potvrdil dalším podáním z téhož dne, obě podání jsou založená ve spise.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

43. Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému nad rámec jeho běžné činnosti náklady řízení v souvislosti s řízením u soudu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 22. března 2024

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu